

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) เพื่อหาคำตอบข้อคำถามการวิจัยที่ว่า “ปัจจัยหลักและปัจจัยรองอะไรบ้างที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological Study) เพื่อค้นหาปัจจัยว่าตัวแปรใดมีอิทธิพลนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นข้อมูลที่ได้จากผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีในวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้ให้ข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดระยอง และชลบุรี ที่มีผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอบวัดระดับคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test) เมื่อปีการศึกษา 2546 วิชาภาษาอังกฤษอยู่ระดับคุณภาพ/ช่วงคะแนนในเกณฑ์ดี คือ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 95 ขึ้นไป

จำนวนของผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาครั้งนี้ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเบื้องต้นที่ตรงตามผู้วิจัยกำหนดและเป็นความยินยอมการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล โดยเบื้องต้นได้ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดที่ตรงตามคุณสมบัติจำนวน 30 คน สวมครใจในการให้ข้อมูล 28 คน จาก 6 โรงเรียน ได้แก่

ตารางที่ 2 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

โรงเรียน	จำนวน
1. โรงเรียนชลกัลยานุกูล	4
2. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง	6
3. โรงเรียนระยองวิทยาคม	6
4. โรงเรียนสาริต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา	6
5. โรงเรียนสามมุกคริสเตียนวิทยา	4
6. โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง	2

การศึกษาเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทางภาคสนาม เพื่อนำข้อมูลมาประมวลให้ได้ข้อมูลภาพรวม จากการเก็บข้อมูลเมื่อผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ และสามารถตอบข้อคำถามการวิจัยที่ว่าปัจจัยใดบ้างที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นสามารถแบ่งเป็น 3 ด้าน 40 ปัจจัย ดังนี้

ด้านผู้เรียน

ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้

ระดับชั้นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่

การที่ผู้เรียนได้รับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอนุบาล

“น่าจะตั้งแต่อนุบาล 1 เลยครับ”

(นักเรียนชาย 4)

“ตั้งแต่อนุบาลครับ”

(นักเรียนหญิง 7)

“อนุบาล 1”

(นักเรียนชาย 11)

“อนุบาลครับ A B C”

(นักเรียนชาย 16)

การที่ผู้เรียนได้รับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา

“ป. 4 ครับ ตอนแรกเรียนโรงเรียนวัดครับเค้าไม่มี มาเรียนอีกที่ ป. 4 ที่อนุบาลระยอง”

(นักเรียนชาย 7)

“เรียนตอนป.1 ครับ”

(นักเรียนชาย 11)

“เรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ป.5 ครับ 7 ปี”

(นักเรียนชาย 14)

“ภาษาอังกฤษก็เริ่มตั้งแต่ประถมแล้วครับ”

(นักเรียนชาย 15)

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่

การที่ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

“ก็ดีครับ ชอบ”

(นักเรียนชาย 2)

“ก็ชอบมาตั้งแต่เด็กแล้วละคะ”

(นักเรียนหญิง 4)

“ก็ชอบ ก็เรียนได้”

(นักเรียนชาย 6)

“เป็นวิชาที่สำคัญ ทุกคนน่าจะเรียนรู้ไว้”

(นักเรียนหญิง 6)

ความถนัดทางการเรียน ได้แก่

การที่ผู้เรียนมีทักษะทางการฟังและการพูด

“โงะ ฟังบ่อยๆ มันก็ชิน พอเราชิน พอได้ฟังก็ง่ายขึ้น”

(นักเรียนชาย 2)

“ถ้าเรามีทักษะ เช่น การฟัง เราก็สามารถพูดได้”

(นักเรียนชาย 6)

“เรียนภาษาทุกภาษาให้เก่ง ต้องฟัง ต้องพูดเยอะๆ”

(นักเรียนชาย 14)

การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการจำกฎเกณฑ์ทางภาษาได้

“พยายามจำแกรมม่าให้ได้”

(นักเรียนชาย 3)

“เพื่อนที่เรียนไม่ได้ส่วนมาก เพราะเค้าจะกังวลเรื่องไวยากรณ์ เลยไม่มั่นใจ ไม่กล้าพูดกล้าใช้”

(นักเรียนชาย 6)

“จำแกรมม่าได้ เพราะครูเค้ามีเทคนิคช่วยจำ เลยจำมาได้ตลอด”

(นักเรียนหญิง 3)

การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการท่องจำ

“พยายามสมมุติ อันไหนจำไม่ได้จะหาหลักการจำ”

(นักเรียนหญิง 6)

“เราหาการจำของเราเป็นส่วนตัว อย่างเช่นเอาคำศัพท์มาร้องเป็นเพลงอะไรอย่างเนี่ยก็จะจำได้”

(นักเรียนหญิง 8)

“ตอนอยู่เซนต์โยก็จะได้ฟังเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเห็นต่าง ๆ อย่างเนี่ยค่ะ”

(นักเรียนหญิง 10)

การที่ผู้เรียนมีความถนัดทางภาษามีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

“เป็นเรื่องของความถนัดด้วย ส่วนตัวจะถนัดทางด้านภาษามากกว่า”

(นักเรียนชาย 4)

“ก็ถนัดครับ ถนัดเรียนภาษา”

(นักเรียนชาย 6)

กลวิธีการเรียนของผู้เรียน ได้แก่

การที่ผู้เรียนศึกษาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด

“ตามหลักสูตรสอนยังไง เราก็เรียนได้”

(นักเรียนชาย 13)

“ก็เรียนตามที่อาจารย์สอนปกติอะ ไม่ได้เพิ่มเติมอะไร”

(นักเรียนหญิง 5)

การทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ

“ทำการบ้านที่ครูให้อย่างสม่ำเสมอ มันช่วยเราเหมือนว่าเป็นการทบทวนไปในตัว เป็นการบ้านแล้วก็บางทีอาจจะได้ความรู้ใหม่ๆ เรื่องศัพท์ใหม่เพิ่มเติมเข้ามาได้”

(นักเรียนชาย 2)

“การบ้าน ทำงานสม่ำเสมอครับ การบ้านมีส่วนช่วยอย่างมากครับ ช่วยเช่น บางทีเรา อาจจะเรียนในห้องแล้วมีจุดไหนที่ไม่ค่อยแน่นหรือไม่ค่อยเข้าใจมากนัก ก็ถ้ามาทำ มันก็เหมือนทำ หลายครั้ง หลายครั้ง จนเราแบบ เออ อันนี้เราเข้าใจแล้ว เราเคยชิน เราเข้าใจแล้วอะไรอย่างนี้”

(นักเรียนชาย 7)

“การบ้านมีส่วนช่วย ช่วยอย่างมากครับ”

(นักเรียนชาย 14)

“วิชาภาษาอังกฤษก็ทำครับ สม่ำเสมอ บางงานก็ทำให้ได้ความรู้เพิ่มจากการไปหาข้อมูล”

(นักเรียนชาย 15)

“ทำงานส่งตามที่คุณครูสั่ง แล้วก็หาข้อมูลเพิ่มเติม ไม่ใช่ว่าเรียนแต่ในห้อง”

(นักเรียนหญิง 6)

กิจกรรมนอกชั้นเรียน ได้แก่

การที่ผู้เรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

“ผมไปเรียน AUA ตอนม. 3”

(นักเรียนชาย 8)

“มีเรียนพิเศษด้วยครับ”

(นักเรียนชาย 9)

“มี เรียนกวดวิชาอะค่ะ เอ็นคอนเซ็ป อี อะคาเดมี่ ”

(นักเรียนหญิง 4)

การได้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ

“ป.6 ก็เข้าค่ายภาษาอังกฤษของอัสสัม”

(นักเรียนชาย 5)

“เข้าอิงลิชแคมป์ตอนซัมเมอร์ครับ ”

(นักเรียนชาย 11)

“มี ให้ไปเข้าค่าย ค่ายเป็น ไกด์ที่พญา”

(นักเรียนหญิง 4)

การได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ

“ตอนอยู่ป. 3 ไปแข่ง Cross Word ต่อคำศัพท์”

(นักเรียนหญิง 8)

“เป็นตัวแทนแข่งขันอ่านบทสวดคตินักบุญหลุยส์”

(นักเรียนหญิง 10)

“เคยครับ ไปเป็นตัวแทนแข่งขันอิงลิสเคย์”

(นักเรียนชาย 6)

“ไปสอบแข่งขันที่ ม.บ. 2 คนไปด้วยกัน ดกรอบด้วยกัน แข่งขันผสมคำ อีก 2 คะแนน
เข้ารอบ เก้าคัด 40 โรงเรียน เหลือ 10 โรงเรียน แล้วทีมผมได้ที่ 11”

(นักเรียนชาย 7)

“ก็มีแข่งบ้างตามกิจกรรมต่าง ๆ แคในโรงเรียนครับ”

(นักเรียนชาย 12)

การทำงานพิเศษที่ใช้ภาษาอังกฤษ

“ตอนอยู่กับแม่ที่ร้านอาหารครับ เวลามีสาวต่างชาติมา ก็ต้องเข้าไปรับออเดอร์ บางที
คุณแม่มีเพื่อนฝรั่งก็คอยคุยกับเพื่อนแม่ด้วย”

(นักเรียนชาย 9)

“ทำงานที่ร้านดังอครูปอยู่ที่พญา ก็จะได้ใช้ภาษาอังกฤษบ้างเวลาลูกค้าฝรั่งเข้ามา”

(นักเรียนชาย 16)

การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียน

“หนังสือที่ส่วนใหญ่จะอ่านภาษาไทยก่อน แล้วก็หาภาษาอังกฤษมาเปิดดูควบคู่กันไป”

(นักเรียนชาย 4)

“ของผมนี่มีอ่าน แฮรี่พอดเดอร์ ครับ เป็นภาษาอังกฤษต้องใช้ความพยายามอย่างมาก”

(นักเรียนชาย 7)

“อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนหญิง 8)

“ก็พวกการ์ตูนที่เป็นภาษาอังกฤษอย่างนี้ก็มีส่วน”

(นักเรียนหญิง 10)

การฟังเพลงสากล

“ส่วนมากจะฟังเพลงแล้วก็พยายามที่จะฟังแบบไม่มีเนื้อเพลง พยายามที่จะฟังเองบ้าง คิดเอง”

(นักเรียนหญิง 4)

“แรงจูงใจหรือครับ เป็นสิ่งที่แบบมันทำให้เราอยากเรียนภาษาอังกฤษ อย่างเช่น ฟังเพลงหนึ่ง แล้วชอบ อะใช้อย่างนี้ แล้วมันทำให้เราอยากรู้ อยากเรียน อยากเรียนภาษาอังกฤษอะใช้อย่างนี้”

(นักเรียนชาย 16)

การชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ

“เวลาดูหนังก็จะดูแต่ Sound Track เราก็จะจำศัพท์มาบ้าง 2-3 คำ”

(นักเรียนหญิง 6)

“ไปดูหนังเรื่องหนึ่งแล้วชอบ แล้วมันไม่พaky อยากรู้เรื่องทั้งเรื่อง ไม่อยากนั่งอ่านคำแปล เลยทำให้อยากเก่งภาษา อยากฟังออก”

(นักเรียนหญิง 7)

“ก็มีดูหนังพวก Sound Track แล้วก็ดูคำแปลที่เราไม่รู้บางคำก็ดูไปด้วย”

(นักเรียนชาย 5)

“ชอบดูหนังอะใช้อย่างนี้ครับ ฟัง Sound Track ได้อารมณ์กว่าครับ”

(นักเรียนชาย 8)

“จะบอกยังงี้ก็อย่างเป็นผมก็ไปดูหนังอย่างนี้ครับ เราดูแต่บางที่เราอาจจะฟังได้ไม่หมด แต่ฟังปุ๊บคำนี้เราคุ้น ๆ อย่างนี้ครับ เราก็สามารถแปลได้หรือบางทีอาจจะฝึกเรียนเสียงเค้าหน่อย อะใช้อย่างนี้ครับ”

(นักเรียนชาย 12)

การเล่นคอมพิวเตอร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

“ส่วนใหญ่ผมชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ก็เลยได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเกมเยอะ”

(นักเรียนชาย 7)

“ก็มีนะครับ อย่างแบบเราชอบเกมอย่างนี้ แล้วเกมเป็นภาษาอังกฤษ เราก็ต้องพยายามที่จะอ่านมัน”

(นักเรียนชาย 12)

การใช้อินเทอร์เน็ต (Internet)

“เล่นอินเทอร์เน็ต เข้าเว็บนั้นเว็บนี้ ก็ได้ศัพท์ไปในตัวด้วย”

(นักเรียนหญิง 1)

“ได้หาแหล่งค้นคว้าจากภายนอกบ้างก็อินเทอร์เน็ตคะ”

(นักเรียนหญิง 7)

“เว็บภาษาอังกฤษในเน็ตเดี๋ยวนี้ก็มีแบบทดสอบต่าง ๆ ให้ลองทำ ให้ฟังแล้วตอบก็มี อ่านแล้วตอบก็มี ลองหาทำเรื่อย ๆ ฝึกเรื่อย ๆ”

(นักเรียนชาย 4)

“หาความรู้นอกห้องเรียนในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษก็มีบ้าง เช่น ใช้อินเทอร์เน็ตครับ”

(นักเรียนชาย 6)

“ได้หาแหล่งค้นคว้าจากภายนอกบ้างก็อินเทอร์เน็ตคะ”

(นักเรียนหญิง 7)

การใช้ภาษาอังกฤษในโปรแกรมสนทนา (Chat)

“ก็ Chat เป็นภาษาอังกฤษบ้าง แต่ว่าเป็นคนไทยที่ไปอยู่อเมริกา แต่ว่าอยู่ตรงโน้นก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษมา เราก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษกลับไปบ้าง ที่จริงก็มีคนเคยแนะนำให้ลองคุยกับฝรั่งดู ถ้าภาษาอังกฤษเรายังไม่คล่องก็ให้ลองกับพวกที่เป็นเอเชียด้วยกันก่อน”

(นักเรียนหญิง 4)

“บางที่ Chat กับพี่ที่เรียนอยู่เมืองนอก ก็จะทำให้เราคุยกันด้วยภาษาอังกฤษ ฝึกไปในตัว”

(นักเรียนชาย 6)

แรงจูงใจ ได้แก่

การที่ผู้เรียนต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

“ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อ สอบ Entrance ก็ต้อง พี่เรียนโทก็ใช้”

(นักเรียนชาย 6)

“จะไปเรียนต่อทางด้านภาษาครับ อยากเรียนอักษรครับ”

(นักเรียนชาย 9)

“ภาษาอังกฤษเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน แล้วก็มีผลต่อการศึกษาไปต่อ และการทำงานในอนาคต”

(นักเรียนชาย 14)

ความต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ

“จบม.6 จะตามพี่ไปเรียนที่ออสเตรเลีย”

(นักเรียนชาย 8)

“อยากไปเรียนต่อที่อเมริกาละ”

(นักเรียนหญิง 2)

“อยากไปเรียนต่อเมืองนอกละ”

(นักเรียนหญิง 7)

ความคาดหวังทางอาชีพในอนาคต

“เดี๋ยวนี้อาชีพหลายอาชีพต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพราะมีความสำคัญ ต้องเรียนเข้าใจ เพราะว่าส่วนใหญ่งานที่รับจะรับคนที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ก็เลยต้องชวนชวนเข้าไว้”

(นักเรียนชาย 2)

“เราอยากเป็นนักบิน หรือโปรแกรมเมอร์ พวกนี้ต้องใช้ภาษาอังกฤษเยอะ เพราะฉะนั้นเราต้องเรียนภาษาอังกฤษเก่ง ๆ”

(นักเรียนชาย 7)

“อยากเป็นไกด์รับผม เป็นมัคคุเทศก์”

(นักเรียนชาย 8)

“ตอนนี้ที่คิดไว้ ก็อาจจะเป็นนายแพทย์ครับ แล้วก็ไปเป็นเชฟครับ”

(นักเรียนชาย 13)

“ถ้าเป็นไปได้อยากเรียนแพทย์ครับหรือไม่ก็วิศวะก็ได้ครับ เตรียมไว้ 2 อย่าง”

(นักเรียนชาย 17)

ผู้ปกครอง เพื่อน และคราหรือนักร้่องต่างประเทศเป็นแรงจูงใจ

“เห็นตัวอย่างมาจากพ่อแม่ ก็เลยทำให้เราอยากเรียนด้วย แล้วเรารู้สึกชอบที่ว่ามันเหมือนเป็นภาษา แล้วมันจำเป็นต่อคนทั่วไป เพราะเดี๋ยวนี้อังกฤษเหมือนภาษาที่จำเ็นต่อการสื่อสาร เหมือนเวลาไว้คุยกับคนทั่วไปครับ”

(นักเรียนชาย 8)

“คนในครอบครัวมีความถนัดทางภาษาอังกฤษมาก อย่างคุณแม่ก็ นอกจากพูดภาษาอังกฤษ ได้แล้วยังพูดภาษาจีนได้ด้วย เพราะครอบครัวเป็นคนจีน แล้วก็พูดญี่ปุ่นได้นิดหน่อยด้วยครับ แล้วก็คุณแม่คุณน้าชอบไปต่างประเทศอะไรอย่างนี้ ก็ พูดภาษาอังกฤษเยอะ ทำให้อยากเรียน อยากพูดได้”

(นักเรียนชาย 14)

“มีเพื่อนสนิทเก่งภาษาอังกฤษ เขาก็คอยสอนให้ อยากเก่งเหมือนเพื่อน อยากทำได้เอง”

(นักเรียนชาย 6)

“ตอนม.ต้น ชอบนั่งร้องวงบอยแบนด์วงนึง เลยเอาเพลงเค้ามาร้อง มาแปล”

(นักเรียนหญิง 8)

“ชอบ ออรัล ได้ บลูม อะ อยากฟังรู้เรื่องเวลาดูหนังที่เค้าเล่น ก็เลยชอบที่จะเอาหนังเค้า มาดูบ่อย ๆ ”

(นักเรียนหญิง 10)

ด้านผู้สอน

ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้

สัญชาติของผู้สอน ได้แก่

การเรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวไทย

“ครูไทย จะสอนเน้น Writing กับ Reading ครับ Grammar ครับ จะเน้นพวกนี้”

(นักเรียนชาย 16)

“เรียนกับครูไทยก็ดีนะ พื้นแน่นดี อาจารย์ฝรั่งจะเน้นการพูด การนำมาใช้จริงมากกว่า”

(นักเรียนหญิง 9)

การเรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวต่างประเทศ

“ถ้าเป็นอาจารย์ฝรั่งอย่างนี้ ก็ทำให้เรากล้าคุย กล้าพูดกับเค้ามากขึ้น ก็ใช้คำศัพท์ผิด ๆ ถูก ๆ มั่ว ๆ ไป แล้วเค้าก็จะสอนที่ถูกต้องมาให้”

(นักเรียนชาย 7)

“ถ้าเป็นอาจารย์ฝรั่งเค้าจะให้ topic มาเรื่องนึง แล้วเหมือนว่าจะให้อภิปรายกัน หรือว่าจะ เป็นการฝึกหัด หรืออาจจะให้เขียนความคิดเห็นแต่ละคนมา หรือว่าเป็นกิจกรรมด้านกีฬา เพื่อให้ เล่นด้วยกันฝึกความสามัคคีเข้าไปด้วย”

(นักเรียนชาย 9)

“ชอบคุยกับอาจารย์ฝรั่งครับ สนุกดี”

(นักเรียนชาย 13)

“ครูฝรั่งจะสอนเป็นพวก Speaking กับ Listening ครับ”

(นักเรียนชาย 14)

“ครูไทยออกสำเนียงไม่ค่อยชัดไม่ใช่เจ้าของภาษา มาสอนแกรมม่า พวกแกรมม่าพวกนี้ใครสอนก็ได้”

(นักเรียนหญิง 7)

พฤติกรรมของผู้สอน ได้แก่

ผู้สอนที่มีจิตวิทยาในการสอน

“น่าจะมีการอบรมครูให้มีจิตวิทยาในการสอนแบบสบาย ๆ เพราะ ตอนนี้มีครูที่ไม่เข้าใจเด็ก

(นักเรียนชาย 12)

“ถ้าสอนน่าสนใจ รู้ว่าเด็กที่สอนเป็นไง เด็กเองก็อยากเรียน”

(นักเรียนหญิง 9)

การมอบหมายงานเป็นประจำ

“มีงานให้ทำตลอดครับ เช้าให้คะแนน”

(นักเรียนชาย 5)

“การบ้าน แบบฝึกหัดนี้ให้ทำตลอดละ”

(นักเรียนหญิง 4)

“ก็แบบฝึกหัดบางอย่างที่ครูเค้าให้ เค้าจะแบบว่าเหมือนกับเป็นการให้เราทบทวนสิ่งที่เรียนไปในตัวด้วย”

(นักเรียนหญิง 6)

การเอาใจใส่ต่อผู้เรียน

“ผู้สอนมีส่วนสำคัญในการทำให้เรียนได้คืออย่างมากเลย ถ้าเค้าสอนมีชีวิตชีวา มีคุยเล่นกับเด็กเป็นกันเองกับเด็ก เอาใจใส่ว่าทำได้มั้ย เข้าใจหรือเปล่า”

(นักเรียนชาย 4)

“ตอนเรียน เรก ๆ ผมเองก็ไม่เก่ง แล้วครูเองก็จะคอยเรียกมาเรียนเสริมเวลาว่าง ก็ค่อย ๆ ทำได้ พอทำได้เรียนก็ง่ายขึ้น”

(นักเรียนชาย 12)

การสอนในชั่วโมงเรียนอย่างเต็มที่

“ตั้งใจเข้ามาสอน ไม่ใช่เข้ามาบ่น บ่น บ่น”

(นักเรียนชาย 3)

“ชอบครูที่เข้ามาสอน ตั้งใจสอน”

(นักเรียนชาย 12)

“บางทีก็รู้ว่าครูเองก็เบื่อ ครูเองใจก็ต้องสอนเต็มที่ซิ เด็กที่อยากเรียนก็ยังมี”

(นักเรียนหญิง 7)

เทคนิคการสอน กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่
การเล่นเกมทางภาษา

“อาจารย์จะต้องมีเหมือนต้องมีกิจกรรมให้ทำ ไม่ใช่สอนอย่างเดียวครับ ต้องมีพวกกิจกรรม เหมือนเสริมความรู้แทรกเข้าไป อาจจะเป็นการเล่นแต่ว่า อย่างน้อยต้องมีเนื้อหาภาษาอังกฤษแทรกเข้าไปด้วยครับ”

(นักเรียนชาย 1)

“เทคนิคหรือครับ ก็อาจจะไม่ใช่มาแบบ ไม่ใช่สอนตามหนังสืออย่างเดียวครับ เอาแบบเนื้อเรื่องแบบจากข้างนอกครับ ข่าวสารข้างนอก เอาเรื่องเกม เรื่องอะไรที่เด็กนักเรียนสนใจครับ แต่เป็นภาษาอังกฤษแทน อะไรอย่างนี้ครับ”

(นักเรียนชาย 5)

“รูปแบบที่ชอบในการเรียนการสอน คือ แบบสนุกสนาน มีเกม มีอะไรเข้ามาร่วม ให้เราได้ฟังได้พูดอย่างนี้ เหมือนเอาจุดที่เราสนใจมาเป็นตัวจุดให้เราเข้าไปหาครับ”

(นักเรียนชาย 9)

“เรียน Conversation ก็เรียน เค้าจะไม่สอนอะไรมากให้เล่นเกมส่วนใหญ่ เกมภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนชาย 13)

การสอนด้วยเพลง

“เอาพวกเพลงอะไรอย่างนี้มาสอน แล้วก็สอนคำศัพท์ไม่ใช่แค่ในหนังสือที่เราเรียน”

(นักเรียนชาย 3)

“เริ่มจากเมื่อตอนเด็ก ๆ ครูจะชอบสอนร้องเพลงภาษาอังกฤษ มันจำได้ ทำให้ชอบภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก ๆ ”

(นักเรียนชาย 5)

“อย่างที่เรียนพิเศษ เค้าจะใช้เพลงช่วยให้จำสิ่งที่เค้าสอน ทำให้จำง่ายขึ้น”

(นักเรียนชาย 15)

การทองศัพท์

“ที่อัสสัมฯ นี่จะมีทองศัพท์ทุกเช้า เค้าจะมีหนังสือเล่มนึงเป็นสมุดคำศัพท์ แล้วก็ทองกับครูทุกเช้า ให้ครูเซ็นด้วยถึงคำไหน”

(นักเรียนชาย 6)

“ฟังแล้ว ก็อาจจะมีอ่านศัพท์กับ อ่านศัพท์ ทองศัพท์”

(นักเรียนชาย 11)

“คำศัพท์มัน ไม่ใช่เฉพาะที่เรารู้ มันมีคำศัพท์ที่ว่ามันเหมือน บางครั้งมันมีคำศัพท์ใหม่เพิ่มเข้ามา”

(นักเรียนชาย 16)

สอนด้วยการถามตอบ

“ก็คืออยากให้นักเรียนมีบทบาทกันทุกคน ให้ออกไปทำแบบฝึกหัด ตอบคำถาม พูด ปากเปล่าประมาณนี้ ให้มีส่วนร่วมมากขึ้น”

(นักเรียนชาย 1)

“ถามมาเป็นภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนตอบ นี่ก็ดี ได้ฝึกสนทนา เหมือนได้ใช้ในสถานการณ์จริง ”

(นักเรียนชาย 7)

“ครูจะฝึกด้วยการถาม แล้วให้เราคิดคำตอบ ฝึกเยอะมาก บ่อยมาก”

(นักเรียนชาย 14)

การเล่านิทาน

“ตอนเด็ก ๆ ชอบฟังนิทานภาษาอังกฤษที่ครูเล่าครับ”

(นักเรียนชาย 7)

“เรียนแบบนี้ก็สนุก เล่านิทานอะครับ ”

(นักเรียนชาย 13)

“ตอนเด็ก ๆ ครูฟิลิปปีนส์เค้าจะชอบเล่านิทาน มีรูปประกอบกับคำศัพท์ เข้าใจง่าย”

(นักเรียนหญิง 3)

กิจกรรมบทบาทสมมติ

“ใช้บทบาทสมมติเป็นเนื้อเรื่องแบบเนี่ยให้เราเข้าใจ จำได้”

(นักเรียนหญิง 6)

“ให้เราเล่นละคร สมมติว่าเป็นเหตุการณ์จริง”

(นักเรียนหญิง 9)

การสร้างบรรยากาศในการเรียนที่มีความสนุกสนาน

“ผู้สอนมีส่วนสำคัญในการทำให้เรียนได้ดียังมากเลย ถ้าเค้าสอนมีชีวิตชีวา มีคุยเล่น กับเด็ก เป็นกันเองกับเด็ก”

(นักเรียนชาย 9)

“ถ้าเป็นแบบครูคนไทยสอนอะไรอย่างนี้ครับ ส่วนมากมันยังไม่ค่อยสนุกสนานเท่าไร ครับ ออกจะน่าเบื่อหน่อยครับ เรียนซ้ำ ๆ น่าจะสร้างบรรยากาศในห้องให้สนุกสนาน”

(นักเรียนชาย 14)

“บางคนก็สอนแล้วน่าสนใจ แบบว่าสอนสนุกอะไรอย่างนี้ ก็ทำให้น่าสนใจมากขึ้น”

(นักเรียนหญิง 5)

ด้านครอบครัว

ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้

ระดับความรู้ภาษาอังกฤษของผู้ปกครอง

“ครอบครัวมีพื้นฐานภาษาอังกฤษบ้างไหมครับ คุณพ่อเป็นนักกายภาพบำบัดครับ คุณแม่เป็นหมออูรกรรมครับ คือคุณพ่อคุณแม่ก็ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี”

(นักเรียนชาย 4)

“คุณพ่อ คุณแม่ มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษดีครับ คุณพ่อทำกิจการโรงแรม คุณแม่ทำร้านอาหารครับ เป็นกิจการโรงแรมของครอบครัวอยู่ที่กระบี่”

(นักเรียนชาย 9)

“คุณพ่อเป็นวิศวกร จบจากอเมริกาละ”

(นักเรียนหญิง 1)

การให้การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

“ก็ซื้อหนังสือนิทานภาษาอังกฤษมาให้ครับ เด็ก ๆ ”

(นักเรียนชาย 1)

“คุณพ่อก็ให้เรียนพิเศษเพิ่มครับ”

(นักเรียนชาย 3)

“ถ้าเกิดมีกิจกรรมของโรงเรียนละ คุณพ่อคุณแม่ก็จะส่งเสริม”

(นักเรียนหญิง 4)

จากการสัมภาษณ์สามารถนำข้อมูลที่ได้มาทำการเขียนแผนที่ความคิด (Mind Mapping) เพื่อดูความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของปัจจัยแต่ละตัว ได้ดังนี้

